

Fra LaRouche-bevægelsen 10. okt. 2014:

For at undgå global krig, må Obama stoppes nu

Det østlige Middelhavsområde er på randen af en eksplosion, som hastigt kunne føre til en spredning af krigen, der ville trække alle verdens store magter med ind – inklusive de tre atomvåbenmagter, USA, Rusland og Kina.

Det NATO-allierede Tyrkiet støtter åbenlyst Islamisk Stats aktuelle offensiv imod den kurdiske by Kobani og har blokeret for, at kurdiske kæmpere fra Syrien og Irak kunne yde forstærkning til de lokale, kurdiske kæmpere. Embedsmænd fra Pentagon, som briefede medierne onsdag, indrømmede ligeud, at den amerikanske bombekampagne alene ikke kan forhindre Kobanis fald og en overhængende massakre på den kurdiske befolkning i byen, der har 45.000 indbyggere.

Tjetjenske terrorister, som er veteraner fra de to, tjetjenske krige mod Rusland, er blandt de ledende, militære officerer i Islamisk Stat, hvor der nu er flere end 1.000 tjetjenerere, der kæmper i Irak og Syrien under Islamisk Stats sorte flag. En ledende, tjetjensk IS-kommandør, kendt som »Omar tjetjeneren«, pralede åbenlyst med, at Islamisk Stats ultimative mål er Rusland og præsident Putin.

Under diskussioner med medarbejdere torsdag advarede Lyndon LaRouche om, at verden står over for en katastrofe i Mellemøsten i de næste to uger, og han opfordrede indtrængende til, at dette forhindres for enhver pris. Det første, uopsættelige skridt til forhindring af dette er fjernelsen af præsident Obama fra embedet.

»Vi er på randen af noget, der er parat til at sprede sig

til hele regionen. Vi står over for den umiddelbare mulighed for et horror-show, der løber løbsk«, advarede LaRouche. »Obama er ansvarlig for at promovere denne krig i Mellemøsten. Med mindre han fjernes fra embedet, eller han gøres totalt impotent, er udsigterne til at forhindre denne krig i at spredes ringe.«

LaRouche stillede følgende spørgsmål til det amerikanske folk og til verdens ledere:

»Er I i stand til at handle rigtigt, så I yder jeres bidrag til at forhindre denne kommende krig, før den begynder?«

Obamas medskyldighed i dette overhængende krigsudbrud er veldokumenteret. I mere end et år ignorerede han advarslerne om Islamisk Stats (IS's) voksende magt, advarsler, der kom fra hans generalstab, Forsvarets Efterretningstjeneste og selv fra den tidligere irakiske premierminister al-Maliki, som under et møde i Det hvide Hus i november 2013 indtrængende bad Obama om at lancere bombetogter mod ISIL-mål. Det var flere måneder, før IS-offensiven begyndte i Fallujah og Ramadi.

Ved at gøre Rusland og Kina til mål, og ved at nægte at inkludere Iran og Syrien i den såkaldte koalition imod Islamisk Stat, har Obama lukket døren til den eneste, levedygtige mulighed for at besejre jihadisternes i tide. Den tidligere russiske ambassadør Veniamin Popov gentog LaRouches advarsel og advarede om, at

»Kun det internationale samfunds og de store, globale magters fælles indsats kan bane vejen for en sejr over Islamisk Stat (IS), og enhver anden strategi er nytteløs.«

Obamas afvisning af at handle mod IS genspejles i hans afvisning af at tage alvorlige skridt til handling imod det oprindelige udbrud af Ebola i Vestafrika. Ved at vente i månedsvis, mens sygdomskursen kom ud af kontrol, sikrede han den pandemi, som nu ikke alene Afrika, men også Vesteuropa og USA konfronteres med. Obamas handlinger er i overensstemmelse

med det britiske monarkis politik for systematisk folkemord og befolkningsreduktion.

LaRouche gav udtryk for, at han var sikker på, at man ved at fjerne Obama fra embedet nu kunne samle en ny, effektiv kombination omkring et nyt præsidentskab, som var allieret med de førende nationer på den vestlige halvkugle og i verden. USA bør bakke fuldstændig op om BRIKS-initiativet, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og Kinas, Indiens, Ruslands, Argentinas, Egyptens og andre nationers bestræbelser på at bygge en ny, global sikkerhedsarkitektur, baseret på menneskehedens fælles interesser, som kun kan opnås gennem nationernes integration og samarbejde.

»Det må lykkes for os på de amerikanske kontinenter – at opbygge en enhed på de amerikanske kontinenter som sådan«, erklærede LaRouche.

»Vi må skabe en bastion, sammen med Asien, som et bolværk til forhindring af det kaos, som vi er i umiddelbar fare for at blive kastet ud i.«

LaRouche sluttede sin dialog med medarbejderne med den følgende, ligefremme vurdering:

»Obama må nærmest omgående smides ud, eller også vil ingen bønner hjælpe. Det er kendsgerningen.«

Fra LaRouche-bevægelsen 2.

oktober 2014: Saml kræfterne på Jorden, som Kepler gjorde det for Solsystemet

Onsdag, den 1. oktober 2014 – I en række erklæringer den 30. september, efter at dommer Thomas Griesa fra New York på absurd vis havde afsagt dom over den argentinske nation for at vise foragt for retten (hans ret), kom Argentinas præsident Cristina Fernandez med spiddende fordømmelser af Obamaregeringen, dens allierede gribbefonde og disses lokale samarbejdspartnere i Argentina, for forsøg på at destabilisere eller vælte hendes regering. Hun spurgte, med hvilken ret en amerikansk domstol kan intervenere i Argentinas forfatningssystem, som er direkte modelleret efter det amerikanske, og diktere, hvad landets Kongres må og ikke må?

»Fremragende«, sagde Lyndon LaRouche. »Vi bør udbrede dette internationalt.«

Præsident Fernandez advarede, med rette, om, at disse imperiekræfter endda kunne gå så langt som til at arrestere eller myrde hende.

»Hvis de vil skabe et permanent, blodigt spørgsmål, er det sådan, de kan gøre det«, lød LaRouches respons. »Det er sådan, de vil tabe kampen. De vil gå ned; det kan ikke stoppes. Dommerne og de, som er involveret, vil blive hårdt straffet, fordi de begår en forbrydelse, et bedrageri. Og den kendsgerning, at de begår bedrageri i den amerikanske regerings navn, gør det ikke til et mindre bedrageri. Disse fjolser begår stadig denne løgn, dette bedrageri. Selve den påstand, at disse dommere skulle have nogen jurisdiktion [i denne sag], er i sig selv et bedrageri. Det ene bedrageri,

som tager det næste med sig. Og det værste ved disse dommere er, at de er 'uspiselige'. Man ville ikke ønske at 'spise' dem, selv om de var 'spiselige'!«

På en anden, relateret front er det blevet meget klart, at Obamas kampagne med luftkrig »mod ISIS« er fuldstændig mislykket. ISIS har igen jaget den irakiske hær på flugt vest for Bagdad to gange i den forløbne uge, på trods af bombningen, og står for at indtage den vigtige by Kobane i Syrien på grænsen til Tyrkiet, med tyrkisk meddelagtighed, på trods af, at de amerikanske og britiske bombetogter har sigte på angriberne. Nogle af årsagerne er helt åbenbare, andre mindre åbenbare, men denne skarpe fiasko, som kun vil blive værre, viser atter engang, at Bagdad ikke kan forsvares under den aktuelle politik, som seniorveteran-efterretningsmanden Pat Lang antydede på sin webside i dag.

»Dette flytter konflikten meget tæt på Rusland; det er implikationen heraf«, sagde LaRouche.

Og dernæst:

»Dette er Obama, uanset forklædningen«, fortsatte LaRouche. »Han er den, der har udtænkt det; han har ansvaret, uanset det lyssky dække, denne gang. Dette er hans plan; han var specifik, ligesom hans udenrigsminister. Takket være Obama er der INGEN effektiv styrke imod ISIS.«

Idet han gik over til et bredere fokus, sagde LaRouche,

»At bringe de nødvendige kræfter sammen her på Jorden, som Kepler gjorde det for Solsystemet: det er den nødvendige politik; det må den være. For USA er ingenting værd, hvis vi ikke gør dette.«

»Det må gøres. Et skridt ud fra ærligt mod af denne art fra USA – for hvis man ikke på et tidspunkt går op imod det, som er deciderede skurkestreger, hvor meget ære har vi så tilbage?«

»Vi må leve op til denne udfordring. Vi må imødegå den på en passende måde. Hvilket i virkeligheden vil sige: på en effektiv måde. Ikke på en skødesløs måde: at gøre sagen klar, punkt for punkt, og fordømme fiaskoerne og fejltagelserne punkt for punkt; og sørge for, at det holder.«

»Det, som [den indiske premierminister] Modi gjorde på Manhattan, er en stor præstation for hele menneskeheden. Der er ingen, der retmæssigt kan klandre ham for dette«, insisterede LaRouche.

Bolivias Morales: Krig som svar på krig er ikke fred; Vi må ændre systemet

30. september 2014 – Den bolivianske præsident Evo Morales talte, i sin tale til FN's Generalforsamling den 24. september, med navns nævnelse om præsident Barack Obamas »fanatiske« krigsmageri og erklærede, at der må sættes en stopper for gribbefonde-kapitalismen og dennes politik med »krig som svar på krig«, hvis dette skal blive det Fredens Århundrede, som vi behøver.

»Løsningen af alvorlige, sociale uligheder og basale tjenesteydelser, så som vand, elektricitet, telekommunikation, basal sanitet i tillæg til uddannelse og sundhedsvæsen, må

være en grundlæggende menneskeret«, erklærede Morales. »Den allestedsnærværende magt, som findes hos ågerkarlebankerne, der profiterer på forbrugerisme og sult, er de såkaldte 'gribbefonde' udtryk for; de er agenter for finansiel udplyndring, som lever af spekulation og plyndrer udviklingslande ustraffet, stjæler brød fra de fattige, afpresser og svindler, med hjælp fra kapitalismens juridiske systemer.«

»Udryddelse af finansiel kolonialisme« hedder den nødvendige ændring af den internationale, finansielle arkitektur, sagde han. Uden at ændre denne arkitektur får vi hverken en afslutning på sult og fattigdom, eller på »den geopolitiske magt, som indehaves af de store magter og selskaber, som fremmer konflikter for at sikre deres imperiale eller neokoloniale interesser.«

USA's invasion af Irak, baseret på en løgn, er det, der »førte til en terrorgruppe kaldet Islamisk Stat, som har bragt Irak ind i en ny krig, som er en trussel mod hele området«, anklagede han.

»Krig som svar på krig er ikke det samme som fred. Det er en korrump formel. Det er en formel for død og endeløse konfrontationer. Vi må løse de strukturelle årsager til krig: marginalisering, fattigdom, manglen på muligheder, kulturelle, politiske og sociale deportationer, territoriel udnyttelse og udplyndring, nådesløs kapitalisme og overnationale interessers diktatur.«

»Hvert år hører vi fra hr. Obama den samme krigstale, den samme, arrogante tale og trusler mod verdens folkeslag. Dette er også en tale om fanatisk ekstremisme ...«

»Dette er Fredens Århundrede, men en fred baseret på suverænitet, på folkenes frihed og ikke det frie markedes frihed. Dette er århundredet for enighed om frihed og liv og fred, ikke enighed om frihed til at handle med liv. Der bliver

ingen harmoni, hvis imperiernes og deres fornyede kolonialismes arrogance forfølger, fængsler og myrder mennesker, kulturer og verdens befolkninger ...«

»Finanssektorens imperium, markedernes imperium og våbenindustriens imperium må ophøre at eksistere for at bane vejen for Livets visdom og Livet i fred og harmoni.«

Billede: Evo Morales taler i FN

Helga Zepp-LaRouche: Om den moralske overlegenhed hos **BRIKS-landenes statsledere**

28. september 2014 – Der findes i øjeblikket to fuldstændig forskellige grupperinger af stater i verden, som på et ganske afgørende punkt adskiller sig fra hinanden: Deres statslederes moralske kvalitet. På BRIKS-landenes og en hel række andre udviklingslandes eller såkaldte fremvoksende landes side finder vi statsoverhoveder, som modigt forsvare deres befolknings almene vel og derudover forsøger at bringe hele verden ind i en harmonisk, ensartet dynamik. På den anden side præsenterer lederne af det såkaldte »frie Vesten« sig som nådesløse statholdere for bankerne, kasinoøkonomien og en arrogant politik, som ud over at forsvare deres egen magtposition næppe anerkender nogen etisk norm. Hvis den atlantiske verdens borgere ikke af de ensrettede medier blev afskåret fra at danne sig et billede af den parallelverden af

stater, som siden BRIKS-staternes topmøde i Brasilien i juli måned har været motiveret af en ligefrem betagende stemning for opbygning, ville en begejstret kulturoptimisme for længst have grebet om sig i Europa og USA. Men det er kun et spørgsmål om ganske kort tid, før disse nyheder fra den Nye Verden ikke mere kan undertrykkes.

Men før dette sker, trues netop denne vestlige verden ikke blot af terrorangreb, som udgår fra IS-grupperingen, Al-Nusra og andre Al-Qaeda-aflæggere, men også af en skærpelse af politistatsmetoder, som faren for terror faktisk er en lejlighed til og et påskud for at indføre. Lyndon LaRouche har netop, i forbindelse med den skandaleombruste, amerikanske justitsminister Eric Holders tilbagetræden, advaret om, at, i USA tyder alt på, at en yderligere skærpelse af politistatsmetoder truer i den nærmeste fremtid, metoder, som allerede blev etableret efter angrebene den 11. september – og at denne skærpelse kan gå så vidt som til etableringen af et fascistisk diktatur, og det ikke alene i USA. Dette må for enhver pris forhindres, og det findes der absolut muligheder for, ikke mindst gennem offentliggørelsen af de 28 sider af den oprindelige rapport fra Kongressens kommission til undersøgelse af 11. september 2001, og som omhandler finansieringen af terroristerne og Saudi Arabiens rolle. Frem for alt må den amerikanske befolkning og verdensoffentligheden blive sig denne fare bevidst.

Den irakiske ministerpræsident Al-Abadi har advaret om, at man, ud fra forhør af tilfangetagne IS-terrorister, som stammer fra USA og Frankrig, kan slutte, at der er planlagt terrorangreb i amerikanske og franske undergrundsbaner.

Udenrigsministeriet i Berlin udstedte på sin side en advarsel om, at der er en forhøjet risiko for tyske borgere i forbindelse med 24 afrikanske, arabiske og asiatiske stater, nemlig de stater, hvor islamiske terrorgrupper er aktive.

Hvor rejsen skal gå hen bliver tydelig i de nye

antiterrorlove, som det australske Senat netop har vedtaget, og som gør det praktisk muligt for efterretningstjenesten totalt at udspionere enhver borger og overvåge hele det australske internet, såvel som straffe »ansvarsløse« journalister eller »whistleblowers« med ti års fængsel. Kritikere af denne lov henviser til, at personer under disse omstændigheder aldrig vil få at vide, i forbindelse med hvilke operationer, de skulle have forholdt sig »ansvarsløse«, da disse jo er hemmelige.

I Europa, hvor en opklaring og korrektion af NSA's, GCHQ's og formodentlig også BND's, og andres, totale udspionering af borgerne, under alle omstændigheder stadig lader vente på sig, truer denne nye advarsel om terror med hurtigt at kvæle de skrøbelige små stemmer, som kommer fra oppositionen mod dette Orwellske diktatur. Faren for et fascistisk diktatur under påskud af terrorbekæmpelse er ligeså reel, som faren for, at situationen i Mellemøsten eller situationen omkring NATO's konfrontation over for Rusland skal føre til Tredje Verdenskrig. Men chancen for, at denne mislykkede politik snart vil blive erstattet af en ny politik, er kæmpestor.

Den bedste indikator for en ny, verdenspolitisk geometri var begivenhederne inden for rammerne af årets FN-Generalforsamling i New York. Alt imens præsident Obama forsøgte at demonstrere »lederskab« med tre, maniske taler – om kampen mod den menneskeskabte klimaforandring, om krigen mod ISIS-terrorismen og om en særdeles forsinket mobilisering imod Ebolakrisen – så demonstrerede statslederne for den nye, økonomiske verdensorden med deres taler, at den intimiderende atmosfære fra den såkaldte Washington-konsensus – ifølge hvilken kun det eksisterer, som behager Wall Street og City of London – er noget, som hører fortiden til. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi bekendtgjorde efter et separat møde mellem de fem BRIKS-staters udenrigsministre, at deres nationer ville udbygge processen med et forstærket samarbejde inden for politiske, økonomiske og videnskabelige områder, som

var blevet aftalt i Fortaleza i Brasilien, og desuden ville udvikle fælles strategier og løsninger for de farligste konflikter i verden.

Den brasilianske præsident Dilma Rousseff gjorde det, i sin åbningstale til Generalforsamlingen, meget klart, hvor rødderne til disse farlige konflikter skal findes, nemlig i Blairs og Obamas totalt mislykkede politik, den såkaldte »Responsibility to Protect«-doktrin (R2P) – ansvar for at beskytte – som har leveret påskuddet til fuldstændigt at tilsidesætte staternes suverænitet, som er forankret i folkeretten. Man havde, sagde hun, i Syriens, Iraks, Libyens, Nordafrikas og Ukraines tilfælde set, at magtanvendelse er fuldstændig uegnet til at fjerne de dybereliggende årsager til konflikterne. Hver ny militærintervention havde, i stedet for at bringe fred, kun forstærket disse konflikter.

Dilma Rousseff sagde endvidere, at NATO i Libyens tilfælde havde misbrugt R2P-konceptet til at gå langt ud over mandatet fra FN's Sikkerhedsråd og bombardere landet, bevæbne militser og sætte et regimeskift i gang. Dette havde imidlertid kun forstærket terrorismen, styrtet befolkningen ud i et kaos af et utroligt omfang og ført til tortur, kidnapning, voldtægt og ulovlig fængsling og henrettelser. BRIKS-staterne opfatter sig selv som en modpol til den gamle struktur (globaliseringspolitikken), som ikke er i stand til at fjerne de risici, som udgør en fare for hele planeten, sagde hun.

Lige så klar var Argentinas præsident Cristina Fernández de Kirchner i sin tale til FN's Sikkerhedsråd den 24. september, hvor hun sad kun to pladser fra præsident Obama. Hun henviste til Pave Frans, som har sagt, at Tredje Verdenskrig allerede var begyndt, og at den nuværende politik kun havde haft permanente blodudgydelser til følge. Hun fremhævede den omstændighed, at ligesom Osama Bin Laden, som oprindeligt var uddannet af USA til krigen mod Sovjetunionen, vendte sig mod USA, så snart denne krig var forbi, så slutter de personer, som endnu for et år siden blev fejret og bevæbnet som

»frihedskæmpere« i Libyen og Syrien, med det formål at styrte Assadregeringen, sig nu til ISIS-terroristerne som USA's svorne fjende.

Repræsentanter for BRIKS-staterne fremhævede Egyptens rolle med hensyn til dets succesrige politik for konfliktløsning og præsident al-Sisis lederskab, som på afgørende vis har fremmet fredsprocessen i Mellemøsten, idet han mæglede mellem de palæstinensiske grupperinger og nu traf foranstaltninger til at genopbygge Gazastriben, som blev forvandlet til murbrokker og aske af Israels tæppebombning.

Mange andre deltagere i årets FN-Generalforsamling i New York beretter ligeledes om en totalt forandret stemning, hvor etableringen af en global alliance af stater, hvis regeringer ikke længere er bange for at sige sandheden om Washingtons og Londons mislykkede politik, fylder enhver, som er interesseret i løsninger, med optimisme.

Denne nye gnist kom også til udtryk i en bemærkelsesværdig tale, som den kinesiske præsident Xi Jinping holdt på en konference i anledning af 2565-året for Konfucius' fødsel. Han understregede, hvor vigtigt det er at pleje den traditionelle, kinesiske kultur, fordi kulturen udgør en nations sjæl. Den fremragende, traditionelle kultur må forbindes med den moderne kultur, således, at der kan opstå noget nyt af det. Det er lige så vigtigt, sagde han, at erkende andre kulturers styrke og væsen for at forstå den kinesiske kulturs værdighed, selvtillid og styrke. Enhver kultur må værne om sin egen tænkning og kultur samtidig med, at den forstår og respekterer andre kulturer.

Dette budskab har desværre endnu ikke nået den tyske regering, fra hvilken man hidtil intet har hørt om Leibniz, Lessing eller Schiller. I stedet for stillede finansminister Schäuble sig til rådighed for en helsides annonce fra gribbefundene og deres lobbygruppe, American Task Force Argentina, hvor han lod sig citere med fjendtlige og faktisk falske udsagn imod

Argentina. Dermed har Schäuble stillet sig på deres side, som er skyldige i verdens dystre tilstand. Heldigvis vil deres politiske karriere snart være forbi.

Billede: Dilma Rousseff taler i FN

Brasiliens Dilma Rousseff i FN: BRIKS viser vejen til fred, ikke militærmagt

25. september 2014 – Idet hun åbnede FN's Generalforsamling onsdag, opfordrede den brasilianske præsident Dilma Rousseff verdens ledere til at erkende, at »brugen af magt ikke er i stand til at eliminere de dybereliggende årsager til konflikter«, som det ses i konflikten i Palæstina, Syrien, Irak, Libyen, Sahel og Ukraine.

»Med hver ny militærintervention bevæger vi os ikke mod Fred, men bliver snarere vidne til en forværring af disse konflikter.«

Under sine besvarelser af spørgsmålet rettet til hende fra Pravda.ru i et interview den 22. september, lagde Rousseff vægt på denne advarsel og angreb anvendelsen af »ansvar for at beskytte«-doktrinen for at være et påskud til at intervenere militært. Selv om hun ikke sagde det, så er »R2P« (responsibility to protect), som doktrinen kendes som, navnet på den britiske, imperialistiske slut-med-suverænitet-doktrin, som krigsforbryderen Tony Blair forfægtede.

Rousseff identificerede Libyen som »paradigme-modellen« på

denne onde doktrin:

»Konceptet med 'Ansvar for at beskytte' civile blev af NATO brugt til at retfærdiggøre en militærintervention, som overskred det mandat, der var givet af FN's Sikkerhedsråd, med bombing af landet, bevæbning af militser og promovering af regimeskift ... Det bevæbnede radikale grupper til gavn for terrorisme. Det tjente ikke det libyske folks menneskerettigheder, som på et ufatteligt niveau blev ofre for kaos som resultat af konflikter mellem militser, inklusive tortur, kidnapning, voldtægt, ulovlig fængsling og henrettelser ... Landets økonomi forværredes, og derved også et folks materielle vilkår ... Det destabiliserede området med udstrømningen af våben og lejesoldater til Sahel-området. Se, hvordan det samme er ved at ske, i varierende grader, i Syrien og Irak.«

Som modsætning til denne doktrin om »stor magt« opstillede Rousseff det samarbejde, som er ved at udvikles sig, mellem BRIKS-nationerne – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika –

»som en stabiliserende pol for verdensordenen, som supplerer de gamle strukturer. Disse strukturer er, som vi ser det hver dag, ikke tilstrækkelige til at imødegå de trusler, som er en fare for enorme områder af planeten, for ikke at sige hele planeten...«

»Den kendsgerning, at BRIKS er sammensat af forskellige lande ... er ikke en svaghed, men det er dets mening, selveste det budskab, som BRIKS bringer til verden ... På trods af eventuelle meningsforskelle søger vi uophørligt at finde konsensus vedr. de spørgsmål, som vi kun kan løse i fællesskab. At tænke i andre baner, hvor man altid prioriterer en enten-eller tænkemåde, eller en konfronterende tænkemåde, og danner alliancer af lande, som 'ligner hinanden', er at ignorere historiens lektioner, især dem, som vi fik i de to verdenskrige i forrige århundrede.«

Fra LaRouche-bevægelsen 27. september 2014: Kampen om menneskehedens fremtid intensiveres, idet BRIKS tager føringen på FN's Generalforsamling

På sidelinjen af FN's Generalforsamling i denne uge bekræftede BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) fortsat deres nye selvtillid med hensyn til deres rolle i skabelsen af en bedre fremtid for menneskeheden.

I kølvandet på et møde den 25. september mellem BRIKS-landenes udenrigsministre i New York, talte Wang Yi fra Kina til gruppen og meddelte, at de fem nationer vil udvikle fælles strategier og løsninger til at håndtere verdens farligste konflikter, samtidig med, at de vil udvide det økonomiske, kulturelle og videnskabelige samarbejde, som blev fastsat på topmødet i Fortaleza, Brasilien, især gennem lanceringen af den Nye Udviklingsbank.

Gruppen fremhævede Egypten for sin afgørende rolle med hensyn til at fremme fredsprocessen i Mellemøsten ved at mægle en fornyet aftale om enhed blandt de palæstinensiske grupperinger, og ved at planlægge at være vært i fællesskab med Norge for en donorkonference for genopbygning af Gaza i kølvandet på sommerens israelske tæppebombning og invasion ud fra »chok og ærefrygt«-doktrinen (overvældende militærmagt, -red.).

Lige fra den indledende samling af Generalforsamlingen og videre gennem FN's Sikkerhedsråds særlige samling vedr. truslen fra Islamisk Stat, al-Qaeda og Al Nusra Front, spillede statsoverhoveder fra BRIKS en førende rolle med hensyn til at presse på for et nyt paradigme inden for internationale relationer.

Premierminister Modi

Den indiske premierminister Narendra Modi skal efter planen tale til Generalforsamlingen lørdag morgen, og herefter skal han mødes i weekenden med Bill og Hillary Clinton og dernæst tale på Madison Square Garden, som allerede har helt udsolgt til hans tale, som man så spændt venter på, til det indisk-amerikanske samfund. Tirsdag deltager Modi i en statsmiddag i Det hvide Hus og et topmøde med præsident Obama.

Med justitsminister Eric Holders tilbagetræden bliver Obama mere og mere isoleret og mere og mere desperat. Lyndon LaRouches opråb med en advarsel om, at faren for, at Obama satser på et fuldgyldigt statsdiktatur, kan ikke ignoreres eller undervurderes.

I en lederartikel i dag angreb redaktionen for New York Times Holder og Obamaregeringen for ikke at have retsforfulgt et eneste individ, som er skyldig i at udføre tortur, eller fængsle en eneste bankier i skandalen på det sekundære ejendomsmarked, som næsten udslettede, hvad der var tilbage af den amerikanske økonomi. Holder retsforfulgte, på Obamas vegne, flere 'whistleblowers' under Loven om Spionage, end alle hans forgængere tilsammen.

Obama ignorerer fortsat de enstemmige krav fra hele sit statsråd og hele generalstaben om, at han skal gå til Kongressen for at få bemyndigelse til den krig, han fører i Irak og Syrien. Den eneste forklaring på Obamas afvisning af at gå til Kongressen under artikel I, sektion 8 i Forfatningen

og under Resolutionen om krigsbeføjelser er, at det er hans hensigt at udslette enhver kongresmyndighed og satse på et diktatur. Den krigsplan, som Obama forfølger, og som er i skarp kontrast til formanden for generalstabscheferne, general Martin Dempseys anbefalinger, koster de amerikanske skatteborgere mindst 10 mio. dollars om dagen, iflg. forsvarsminister Chuck Hagel og general Dempsey, som afholdt en pressekonference i Pentagon fredag eftermiddag. CNN's Fareed Zakaria tilsluttede sig det voksende kor af kritikere af Obamas seneste krig og skrev i Washington Post den 25. september, at ingen sejr over Islamisk Stat vil være mulig uden et åbent samarbejde med Iran og Syrien. Det var kernen i Dempseys oprindelige plan for at besejre IS. I stedet allierer Obama sig med netop de anglo-saudiske kræfter, som var de oprindelige ophavsmænd til IS og al-Qaeda. Obama har ingen planer om virkelig at besejre Islamisk Stat og genoprette stabilitet i området. Han er et redskab i den britiske plan for en permanent konflikt med den islamiske verden.

I skarp kontrast til Obamas forræderi har en gruppe på 126 ledende sunni-gejstlige udstedt et åbent brev til Abu Bakr al-Baghdadi, det nominelle overhoved for Islamisk Stat, et brev, som nådesløst kritiserer hans overgreb mod den islamiske tro. Den lange, teologiske afhandling affattedes af førende, islamiske lærde, inklusive lærde fra Al-Azhar Universitet i Cairo, den ældste skole for islamisk tænkning i verden. Det er værd at bemærke, at ikke en eneste gejstlig fra Saudi Arabien, Qatar eller Kuwait underskrev det åbne brev, som var et dybtgående, teologisk angreb på wahhabisme og Islamisk Stats totale forvrængning af Koranens principper og Hadith.

Det er bydende nødvendigt, at USA vender tilbage til sine historiske rødder og går sammen med BRIKS-nationerne om at smede helt nye rammer for samarbejdet mellem planetens suveræne nationer. Dette begynder med, at Obama omgående fjernes fra embedet – før han gør et endeligt forsøg på at indføre et skinbarligt ondskabens diktatur. Det amerikanske

folk foragter denne præsident og ønsker at se nationen genvinde sin engang så stolte arv. Spørgsmålet er, om det amerikanske folk vil reagere i tide på øjeblikkets krav og store muligheder. Disse muligheder vises tydeligst gennem de bestræbelser, som gennemføres af BRIKS-nationerne og de andre nationer som Egypten og Argentina, som har allieret sig og kæmper for det, som afdøde dr. Edward Teller kaldte »menneskehedens fælles mål«.

USA søger at opnå resolution om ISIS i FN's Sikkerhedsråd

20. september 2014 – USA søger en »enstemmig« resolution i FN's Sikkerhedsråd, der opfordrer landene til at tage seriøse forholdsregler til forhindring af tilgang af udenlandske krigere til terroristgrupper. »Det vil øge landenes forpligtelse til at afskrække og søge at forhindre tilgangen af udenlandske krigere« sagde Susan Rice til journalister ved Det hvide Hus, ifølge *The Hill*. »Det vil også understrege den vigtige udfordring med at bekæmpe voldelig ekstremisme.« Det hvide Hus' talsmand Josh Earnest benægtede imidlertid, at det var et forsøg på at tvinge nogen til at gøre noget. »Sikkerhedsrådet tilvejebringer blot et belejligt mødested til at tale om disse spørgsmål på en højt-profileret måde,« sagde han. »Vi ønsker at sikre, at lande over hele kloden forstår, at vi mener dette er en prioritet, og at de også burde.«

På onsdag den 24. september vil Obama tale ved en særlig samling i FN's Sikkerhedsråd om emnet udenlandske krigere. Det forekommer meget sandsynligt, at ved at søge en »enstemmig« resolution, vil den ikke indeholde noget sprogbug, der bemyndiger et militært angreb på Syrien, eftersom Rusland

ellers med sikkerhed vil bruge sin vetoet til at blokere en sådan handling. Som vi rapporterede i går, gjorde Vitaly Churkin, Ruslands udsending til FN, det klart, at et angreb på Syrien uden enten tilladelse fra regeringen i Damaskus, eller et mandat fra en FN-resolution, ville blive »betragtet som ulovlig og undergravende for international og regional stabilitet.«

Amerikanske tropper i Ukraine: »Budskab« til Rusland

20. september 2014 – Der er amerikanske tropper i Ukraine, 200 af dem fra 173. Luftbårne Brigade, med base i Vicenza, Italien, der sammen med 1100 andre tropper fra Ukraine og 13 andre lande deltager i øvelsen 'Rapid Trident 14'. USA's sekretær for hæren John McHugh, der besøgte tropperne i går, erklærede, at den amerikanske tilstedeværelse i Ukraine sender et budskab til Rusland om USA's og NATO's beslutsomhed om at forsvare Ukraine.

»Hvis nogen sætter spørgsmålstegn ved USA's forpligtelse over for sikkerheden i Sortehavsområdet, skulle de måske tage et kig på, hvad der sker under Rapid Trident 14«, sagde han ifølge *Stars & Stripes*. »USA's og vore partnernationalers forsøg på at demonstrere vores forpligtelse over for et folk, en sag,

en nation, viser sig på forskellig vis«, sagde McHugh. »Men ingen af disse tydeligere eller med større bekræftelse om vores forpligtelse, end når vi sender vore mænd og kvinder i uniform til at træne side om side med de nationer, I ser her i dag.«

Og dog synes det, som om den ukrainske præsident Petro Poroshenko forlod Washington tomhændet efter sin dramatiske appel til den amerikanske Kongres og sit møde med præsident Obama d. 17. og 18. september. Han fik ingen løfter om militær hjælp, og ej heller 'speciel status' som en ikke-NATO allieret til USA, som han bad om, rapporterer *Ria Novosti* bidende.

General Kujat: Bekæmpelse af ISIS med luftangreb blot for at deltage i aktionen er ikke tysk politik

20. september 2014 – Tidligere chef for den tyske generalstab, general Harald Kujat, chef for NATO's Militærkomite fra 2002 – 2005, blev interviewet i dagens *Bild Zeitung*, hvor han gjorde det klart, at Tyskland ikke er interesseret i en strategi over for Islamisk Stat (ISIS), der alene er baseret på luftangreb. Skønt General Kujat og andre pensionerede, tidligere stabschefer ved 'Bundeswehr' ønsker, at Tyskland skal spille

en mere prominent rolle i håndteringen af strategiske kriser, går de ikke ind for endeløse, vilde militæreventyr. General Kujat har tilbragt en god del af de seneste seks måneder med at udtale sig imod en optrapning omkring Ukraine, og for at begynde forhandlinger med Rusland.

Bild havde sarkastisk givet artiklen overskriften »Frankrig bomber ISIS – hvorfor Tyskland vælger det fra.« Avisen henviser til den tyske afvisning af at deltage i bombningen af Libyen i 2011 og citerer General Kujat: »Bare at gå med, blot for at være med, giver ingen mening for Tyskland« og tilføjer, at Frankrigs luftangreb »ikke vil afgøre krigen – men franskmændene ønsker at være med.«

Med hensyn til planer om luftangreb, der kommer fra London eller Obama, udtalte han, »Det ville være ekstremt ømtåleligt; uden et FN-mandat vil 'Bundeswehr' ikke have noget med det at gøre.«

Kujat ønsker, at Tyskland skal assistere med opbygningen af en koalition. Egyptens præsident el-Sisi og Iraks premierminister Al-Abadi har gjort det klart, hvad krigspartiet ikke bør gøre med denne koalition, og kritiserede udelukkelsen af Syrien og Iran. Kujat tilføjede, at »Putins ven Assad« ville sørge for, at der ikke kommer noget mandat for luftangreb på Syrien fra FN's Sikkerhedsråd.

På grund af en forøget integration af kommandoen over og enhederne af de væbnede styrker på NATO- og EU-niveau, er Tyskland under pres for at begrænse landets grundlovsbestemmelse om, at Forbundsdagen skal godkende udstationering uden for landets grænser. Sådanne kamphandlinger mod Syriens luftforsvars-systemer ville kræve elektronisk modforholdsregler af AWACS-typen som en integreret del af luftangreb, et scenario, der fik Tyskland til at fjerne sine soldater fra AWACS-fly, da NATO lancerede de udvidede angreb på Libyen.

Helga Zepp-LaRouche: Verden har et presserende behov for en ny, inkluderende sikkerheds- arkitektur!

Download (PDF, Unknown)

21. sep. 2014 – Ved folkeafstemningen om Skotlands uafhængighed er London endnu engang kun med nød og næppe sluppet godt fra det – takket være en massiv skræmmekampagne. Men selv New York Times kommenterede, at den bitterhed, som er kommet til udtryk i Skotland imod Westminster-politikken – en politik, der er til gavn for de superrige, imperiekrige osv. – er paradigmatisk for den voksende vrede i befolkningen i USA og Eurozonen over etablissementets politiks eklatante fiasko.

I total kontrast hertil bygger den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi i mellemtiden videre på et alternativt, økonomisk system og har optimistisk erklæret, at Kina og Indien tilsammen repræsenterer 35 % af menneskeheden og sammen skriver drejebogen for fremtiden.

Xi Jinpings tredages besøg i Indien repræsenterede virkelig et kvalitativt gennembrud i de kinesisk-indiske relationer. Ikke blot har Kina til hensigt i de næste fem år at investere 20 milliarder dollars i Indien i opbygning af højhastighedsjernbaner, modernisering af jernbanestationer, industriparker, telekommunikation og produktion af automobildele, men Kina vil til gengæld også åbne sit marked for indiske, farmaceutiske produkter og landbrugsprodukter, samt film. Andre aftaler regulerer samarbejdet om udvikling af atomkraft, fredelig anvendelse af rumfart, et partnerskab mellem byerne Shanghai og Mumbai, såvel som kulturelle udvekslinger, og – hvad der er særlig vigtigt – det aftaltes, at man snarest endegyldigt ville bilægge endnu åbentstående grænsestridigheder.

Senest med løsningen af dette spørgsmål trues de vestlige medier og tænketanke med at udgå for det stof, som de synes at behøve til deres, til absurditet grænsende, smålighed. For ude af stand til at erkende det store design bag dette topmøde, har de vestlige medier udeladt dette til fordel for kun at beskrive de formentlige, geopolitiske interessekonflikter mellem de to nationer.

For kammertjeneren findes der ingen helte – men ikke, fordi han ikke er en helt, men fordi enhver er en kammertjener; således beskriver Hegel denne mentale tilstand i sin fænomenologi. Det, som disse medierepræsentanter og tænketanke med deres snæversynede, geopolitiske perspektiv ikke forstår, er den kvalitative forandring, som har udviklet sig i løbet af det seneste år med Xi Jinpings politik med den Nye Silkevej og BRIKS-staternes dynamik for en ægte udviklingspolitik. Stadig flere af Asiens, Sydamerikas og Afrikas stater modsætter sig IMF's og Verdensbankens korset af betingelser og er i færd med at skabe egne udviklingsbanker med AIIB (Asiens Infrastruktur-Investeringsbank), NDB (Nye Udviklingsbank) og en SCO-bank (Shanghai Cooperation Organisation), som udelukkende er tilegnet finansieringen af realøkonomiske projekter, og ikke

spekulation.

Bag ved dette ligger der en beslutsomhed om endelig at komme i gang med transformationen, ud af underudvikling og fattigdom og frem til at forsvare sin egen befolknings almene vel. Det, som skriverkarlene og de talende hoveder ikke kan forestille sig, er den kendsgerning, at der findes nutidige regeringer, som virkelig forsvarer deres nationers og menneskehedens interesser – og ikke bankernes, hvilket er sædvanligt i Europa og USA.

Den voksende alliance af BRIKS-stater, UNASUR-stater i Sydamerika og medlemmer af ASEAN og SCO i Asien, og til hvilke man også må henregne stater som Egypten, Nicaragua og Sydkorea, er ikke kun smedet sammen gennem det fælles, økonomiske udviklingsperspektiv, men også i erkendelsen af, at den amerikanske regerings, Storbritanniens, NATO's og EU's konfrontationsstrategi over for Rusland har fremmanet den umiddelbare fare for en global, termonuklear krig.

I en udsædvanlig artikel med titlen: »Eftersom muligheden for en tredje verdenskrig eksisterer, må Kina være forberedt«, beskæftiger professor Han Xudong fra Folkets Befrielseshærs Nationale Forsvarsuniversitet sig med dette spørgsmål. Af den tilspidsede krise i Ukraine truer en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland med at udvikle sig, som, så snart den er brudt ud, ville sprede sig til hele planeten og eskalere til en verdenskrig.

I øjeblikket er verden allerede gået ind i verdenskrigens tredje fase, som drejer sig om verdensrummet, internettet og verdenshavene. Kina kan, konfronteret med disse trusler, ikke blive trængt op i en passiv position, hvor landet er sårbart; det må altså tænke på en tredje verdenskrig, hvor det drejer sig om at udvikle sine militære styrker, først og fremmest flåden og flyvevåbnet, skriver Han Xudong.

Pave Frans sagde i princippet nøjagtig det samme i anledning

af en mindehøjtidelighed for udbruddet af Første Verdenskrig. Han sagde, at man allerede udkæmper »en stykkevis verdenskrig«, med forbrydelser, massakrer og ødelæggelser. Og den tyske historiker Michael Stürmer har netop i Die Welt fremlagt en diagnose, der siger, at verdenspolitikken siden Ukraine-krisen har befundet sig i en eksperimentaltilstand, hvor gennemprøvede regler for kriseforebyggelse og krisehåndtering er blevet smidt over bord, og hvor det ledende personale ikke har nogen erfaring med nødsituationer. I kampretorikken mangler der en behørig respekt for de grænseløse muligheder for ødelæggelse og selvødelæggelse. Den sikkerhedsarkitektur, som opstod af den Kolde Krig, og som forbløffende nok sluttede uden en katastrofe med den tyske genforening, skal nu være afløst af en epoke med ikke-erklærede, små krige uden begyndelse og uden afslutning, og som strækker sig fra Indokina/Vietnam til Afghanistan, Syrien og Irak. I Ukraine-krisen handler begge sider uden mål og uden udgangsperspektiv, ingen ved, hvor det alt sammen ender, den ene optrapning føre til den næste, og fornuftsbudene fra den lange, atomare fred synes at være glemt, skriver Stürmer.

Den russiske premierminister Dmitri Medvedev opsummerede netop situationen på en konference om økonomi i Sotji: »Grundlæggende set er hele det europæiske sikkerhedssystem truet, såvel som også grundlæggende værdier, fortsat globalisering og principielt hele idéen om fredelig udvikling. Jeg har følelsen af, at Vesten fuldstændig har glemt, at Rusland har sine egne, nationale interesser ... Historien viser klart, at alle forsøg på at udøve pres på Rusland gennem sådanne tiltag (sanktioner) har været forgæves. Vi vil ikke acceptere politisk afpresning. Vi er verdens største land, en atommagt, hvor 150 millioner mennesker lever, et område med enorme råmaterialer og et kæmpemarked for varer, tjenesteydelser og investeringer. Vesten opfører sig derimod, som om Rusland slet ikke fandtes på verdenskortet.«

Når det nu, fra det kinesiske militær og til Paven, den

russiske regering og voksende grupperinger inden for alle europæiske nationer, står klart, at Tredje Verdenskrig egentlig allerede er begyndt, at alle spilleregler til at undgå krigen er røget over bord, og der egentlig ikke længere findes noget sikkerhedssystem – hvorfor trækker vi så ikke øjeblikkeligt i nødbremsen og standser dette vanvittige tog, som i fuld fart raser direkte mod muren, bag hvilken kun findes den store intethed?

Vi må omgående have en global konference om denne nødtilstand, som kun har ét eneste tema: Hvordan skal en global, inkluderende sikkerheds-arkitektur, som garanterer eksistensen af og sikkerheden for alle nationer på denne planet, være organiseret?

Det er dog åbenbart, at den aktuelle, strategiske krise begyndte med de brudte løfter til Rusland på tidspunktet for Sovjetunionens opløsning, nemlig, at NATO's grænser aldrig ville blive udvidet til Ruslands grænser. Vi må atter udgå fra dette punkt og det lige så åbenlyse punkt, at der i 1991 ikke fandtes nogen overbevisende grund til, at Rusland blev udelukket fra alle forbund, og at NATO og EU i stedet blev udvidet stadig længere mod øst, således at den hensigt, at inddæmme Rusland og sluttelig gøre landet umuligt at forsvare, ikke mere kan benægtes.

Præsident Xi Jinping har gentagne gange argumenteret med, at der ikke kan være en sikkerhedsordning, som kun giver nogle stater sikkerhed, mens andre forbliver i en tilstand af fare og kaos, men at udelukkende kun en inklusiv sikkerhedsarkitektur kan garantere verdensfreden. Netop en sådan global sikkerhedsarkitektur, som omfatter alle stater på Jorden, må sættes på dagsordenen som hastesag, hvis vi ikke vil begå kollektivt selvmord.

Det indlysende, økonomiske grundlag for et sådant inkluderende sikkerhedskoncept er programmet for den Nye Silkevej, hvis virkeliggørelse Kina arbejder på, og hvis ånd de ovenstående

alliancer har tilsluttet sig. Den kinesiske regering har gentagne gange understreget, at denne idé om den Nye Silkevej er et åbent koncept, som alle Jordens nationer kan tilslutte sig.

Den menneskelige art vil kun overleve, hvis vi lærer lektien fra det 20. århundredes to verdenskrige og ophører med at tænke i geopolitiske kategorier. Vi må erstatte denne imperialistiske, oligarkiske anskuelse med et nyt paradigme, som gør menneskehedens fælles mål til en prioritet, som bestemmer alt andet. Dette er i øvrigt den vision, som Nikolaus fra Kues (Nicolaus Cusanus) allerede i det 15. århundrede med *Coincidentia Oppositorum*-tænkemåden, modsætningernes sammenfald, var fortaler for, og om hvilken han har sagt, at det er den eneste måde, hvorpå overensstemmelse med makrokosmos kan opnås.

Vi er nu kommet til et punkt, hvor vores overlevelse som art er afhængig af, at vi når frem til dette niveau af tænkning.

Foto: Xi Jinping med frue og Narendra Modi under besøget i Indien

---

**Den russiske ambassadør til i
FN Vitaly Churkin:
Operationer imod ISIS er
ulovlige, med mindre**

FN's Sikkerhedsråd godkender det

19. september 2014 – Ruslands repræsentant i FN Vitaly Churkin erklærede på mødet i FN's Sikkerhedsråd i dag, at en international, anti-terroristoperation imod Islamisk Stat behøver samtykke fra de regeringer, hvis lande er udset som mål, eller også godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd.

»Alle andre muligheder vil blive betragtet som ulovlige og underminerende den internationale og regionale stabilitet. At diktere færdigsyede løsninger vil ikke fungere i Irak eller Syrien«, sagde Churkin.

Churkin tilføjede, at rammerne for den politiske proces

»må sættes i enighed med irakerne selv, for de er ansvarlige for deres lands fremtid. Vi er ekstremt bekymrede over de udtrykte planer om at angribe ISIS-stillinger i Syrien uden, at der finder en drøftelse sted med den nationale regering i Damaskus.«

Russiske bombefly flyver i

nærheden af USA's og Storbritanniens kyster

20. september 2014 – Amerikanske »strategiske« tænkere taler ofte gerne om at »sende budskaber« til såvel allierede som potentielle modstandere. Russerne kan også sende budskaber, og deres seneste budskab er tydeligvis et udtryk for det, som den russiske præsident Vladimir Putin formulerede for et par uger siden, da han mindede verden om, at Rusland stadig er en atommagt.

Ifølge diverse nyhedsrapporter, som rapporterer om erklæringer, der er udstedt af den Amerikansk-canadiske Nordamerikanske Luftforsvarskommando (NORAD), opfangede amerikanske F-22 jagerfly seks russiske fly, som fløj ud for Alaskas vestkyst omkring kl. 19 lokal tid onsdag, den 17. september. De russiske fly inkluderede to TU-95 strategiske bombefly, eskorteret af to Mig-31 jagerfly og to optankningsfly. Et par timer senere blev de igen opfanget af canadiske CF-18-fly over det arktiske område. Talsmanden for NORAD gjorde det klart, at alt imens de russiske fly var inden for det nordamerikanske luftforsvars identifikationszone, så fløj de aldrig ind i hverken USA's eller Canadas suveræne luftrum. En amerikansk regeringsemedsmand sagde til CNN's Barbara Starr, at regeringen mente, at det russiske fly muligvis havde forbindelse med, at den ukrainske præsident Petro Poroshenko var i Washington for samtidig at tigge om amerikanske våben.

Men russerne fløj også over Nordsøen. RAF Typhoons opfangede også Bear-bombefly i NATO's luftforsvars identifikationszone ud for Skotlands nordkyst den 19. september, men The London Telegraph behandler det kun som bemærkelsesværdigt, fordi Typhoon-flyene gennemførte deres første opfangning, efter de var flyttet til en ny flyvebase i Skotland. En kilde i RAF fortalte til The Telegraph, at »en gang om måneden kommer

russerne måske og siger hallo, og vi går måske på vingerne. Det er at sende pakken videre fra den ene NATO-nation til den næste. Vi har hver især ansvar for luftrum for NATO«, hvilket får det alt sammen til at lyde meget rutinepræget.

Den svenske regering har på den anden side indleveret en formel protest til Ruslands ambassade i Stockholm, efter at to russiske fly angiveligt krænkede svensk luftrum over Det baltiske Hav onsdag, iflg. en rapport fra Reuters.

Russisk militæraktivitet fortsætter i øvrigt i højt tempo. Ruslands baltiske flåde udfører i øjeblikket en øvelse med amfibiestyrker, som involverer flere end 1.000 tropper og 250 stykker udstyr. Luftforsvarsstyrken afholdt en storstilet øvelse »med det formål at øve forholdsregler under 'den optrappede militære og politiske situations' betingelser, inklusive et muligt, fjendtligt atomangreb«, sagde en talsmand fra Luftforsvarsstyrken, iflg. en rapport fra Itar-Tass. »Særlig opmærksomhed fik forøgelsen af styrkernes evne til at overleve, reorganisering af kampsystemer og -komplekser, og tilvejebringelse af missilvarslings-systemernes uophørlige drift under forhold med blokering og fjendtlige angreb«, sagde talsmanden for Luftforsvarsstyrken.

Foto: Det russiske bombefly Tu95 Bear

Tidligere tyske udenrigsminister Genscher fremfører, at sanktioner mod Rusland er en fejltagelse

19. september 2014 – I et interview med Phoenix Tv sagde den tidligere tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, at

»sanktioner er ligesom en trappe, man går op ad den, og så når man til enden. Derfra kan man kun enten gå ned igen eller springe ned. Jeg tvivler på, at vi ved enden vil sige, at dette var noget særlig heldigt foretagende.«

Genscher forsvarede kraftigt Ruslands opfattelse af at være blevet forrådt af NATO's opstilling af ABM-systemerne, som

»nominelt var rettet mod Iran, men enhver ved, at de kan indstilles i andre retninger.«

Dette har ændret balancen og forrådt Vestens forsikringer om, at NATO aldrig ville udvide til at inkludere tidligere Warszawapagt-lande.

Genscher krævede et »nedtrapnings-sprog« fra Vesten. Enhver militær optrapning begynder med en verbal optrapning, sagde han.

»Vi nåede et punkt, hvor en åben diskussion blandt nogle få er nødvendigt for at finde ud af, hvordan vi kan gå frem, ikke med en svækkelse af hinanden gennem magt, men hvordan vi kan gøre fremskridt.«

»Putin er en mand, som har en klar opfattelse af, hvad han ønsker at opnå, en position, som intet har med Jeltsins

svage position at gøre«, sagde Genscher. Men uden Rusland, og imod Rusland, er der ingen stabilitet i Europa. »Det betaler sig således naturligvis at tage landets repræsentants anskuelser alvorligt.«

Genscher var leder af Tysklands udenrigspolitik fra 1974-92, først under Helmut Schmidts SPD-FDP-regeringer, og senere under Helmut Kohls CDU-FDP-regeringer; han var udenrigsminister under 1989-91-perioden, hvor Sovjetblokken faldt, og han var blandt hovedpersonerne i forhandlingerne med Rusland, USA, Frankrig og Storbritannien om Tysklands genforening.

Foto: Hans Dietrich Gensher

Fra LaRouche-bevægelsen 19. september 2014: Det britiske monarkis mareridt bliver til virkelighed

De solide skridt hen imod et nyt, og dybere, partnerskab omkring økonomiske og strategiske spørgsmål, som den kinesiske

præsident Xi og den indiske premierminister Modi tog i New Delhi den 17. og 18. september, indvarsler ikke blot en lysere fremtid for menneskeheden, men er virkelig også virkeliggørelsen af det britiske monarkis værste mareridt. Her har vi verdens to mest folkerige nationer, som unddrager sig de årtier lange, geopolitiske fælder, som i bogstavelig forstand er lagt af Imperiet, og som er fast besluttede på at skabe en Ny økonomisk Verdensorden, som vil være til gavn for hele menneskeheden.

Både Kina og Indien har, naturligvis, været ofre for nogle af de værste rædsler, som er blevet bragt til torvs af Imperiets overlagte hungersnød og Opiumskrigen, inklusive. I nyere historisk tid har begge lande været udset som mål for det britiske monarkis grønne, fascistiske bevægelse, både som følge af befolkningens størrelse og landenes forpligtelse over for industrialisering. Faktisk talte Prins Philips WWF-agenter åbenlyst om, at en løsning på problemet med »overbefolkning« kunne opnås gennem krige, selv atomkrig, mellem Indien og Pakistan – hvilket helt klart ville spille over til Kina.

Men i dag, støttet af en alliance med et suverænt Rusland og flere andre nationer, og med en skarp bevidsthed om det vestlige, monetaristiske systems bankerot, vender Kina og Rusland ryggen til disse folkemordere med henblik på at bygge grundlaget for varig fred og sikkerhed gennem højteknologisk udvikling. De anfører en stadig bredere bevægelse for at etablere et nyt, retfærdigt system, som det kan ses i Kinas initiativer over for ASEAN, og Ruslands tilbud om atomkraftværker til afsaltning af havvand, for blot at nævne to nylige udviklinger.

Begivenheder i Washington, D.C., i går, står i stærk kontrast til begivenhederne i New Delhi. På en dag var der to fascistiske præsidenter i den amerikanske hovedstad – den ukrainske præsident Petro Poroshenko og Barack Obama, som begge har uskyldiges blod på deres hænder. Til stor skam for nationen blev Poroshenko feteret i en fælles Kongressamling.

Senere mødtes han privat med Obama i 90 minutter. Disse præsidenter holder sig til Det britiske Imperiums dagsorden – og hvis de får lov til at have held med det, kan resultatet kun blive Tredje Verdenskrig, eller global affolkning gennem andre metoder.

I mellemtiden haster det amerikanske Senat hulter til bulter hen imod at vedtage lovgivning, som ikke alene yderligere vil ødelægge økonomien (mest igennem det, som den ikke vil gøre), men også tillade Obama at alliere sig med de saudiske ophavsmænd til 11. september og ISIS og forfølge en tydeligvis vanvittig taber-krig. Sådanne handlinger »bringer USA i miskredit«, lød Lyndon LaRouches kommentar, og det må afvendes.

Midlerne hertil er, at amerikanerne genvinder deres arv som de første til at trodse Det britiske Imperium – og sparke de Tory-forrædere ud, som adlyder Dronningens bud. Muligheden er der nu, mens den globale koalition er i bevægelse. Rens ud i Washington ved at fjerne Obama. Det vil fuldstændiggøre opgaven med at gøre det britiske monarkis værste mareridt til virkelighed.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi i New Delhi, september 2014

Fra LaRouche-bevægelsen 18. september 2014: Obama er den største trussel mod verdensfreden

17. september 2014 – Den præsident for USA, vi har, er i virkeligheden USA's fjende. Men på den anden side har vi BRIKS-nationerne. Kina er en magt. Indien er en betydelig magt. Disse nationer er rede til at skabe en international aftale om en ny form for tilstand. Vi har set det blodige rod i Europa. Jo flere nationer, man kan bringe sammen om et samarbejde på dette nye grundlag, desto hurtigere kan vi få fred.

Det, vi behøver, er simpelt hen, at folk kommer offentligt ud og erklærer, hvad der er vores mål, og dernæst organiserer folk omkring disse mål. Målene er ikke vanskelige at definere; detaljerne er vanskelige at udarbejde.

Men først vil vi have Obama smidt ud, før han kan dræbe flere mennesker. Obama er en gennemført ond person, og jo før, han bliver smidt ud af embedet, desto bedre for os.

Hvad vil BRIKS? Hvad vil Indien? Hvad vil Kina? Kina og Indien har den samme opfattelse. Det, vi behøver, er en stemme udbredt til de forskellige dele af verden, som siger, »Dette er løsningen. Lad os arbejde på den.«

Vi må gøre noget for at skabe løsningen: smid Obama ud af embedet. Hvis vi ikke smider Obama ud, får vi Tredje Verdenskrig.

Kina er blevet en stor magt. Indien er blevet en stor magt. BRIKS og de sydamerikanske nationer, alle disse og endnu flere, ved, at man må skabe en ny betydning af stor magt. Ikke

magten hos en stor kæmpe, som vil dominere tingene, men den magt, der ligger i samarbejde: fælles formål, fælles mål. Produktion. Fødevarerproduktion. Udarbejdelse af uddannelse. Denne form for aktiviteter. Det kan man gøre. Og derfor må man kæmpe for denne form for aftaler. Vi må kæmpe for den form for aftaler, som vi behøver for at få arbejdet gjort.

Vi har ikke brug for et system med evindelige krige. Det, vi har brug for, er en progressiv udvikling af arbejdskraftens produktive evne til at øge det menneskelige intellekt, og hermed relateret, magt og dets praktiske anvendelse, og gøre en ende på dette sindssyge onde, som foregår i Mellemøsten, det folkemord, som finder sted i Mellemøsten.

Fyr Obama – hvis han blev smidt ud af Det hvide Hus, ville vi få verdensfred inden for kort tid. Obama er den største trussel mod freden netop nu.

Kina: PLA-professor advarer om verdenskrig

16. september 2014 – Alt imens krigstrommerne buldrer løs hen over den vestlige verden, bærer en kronik i den officielle, kinesiske regeringsavis Global Times overskriften:

»Eftersom muligheden for en tredje verdenskrig eksisterer, bør Kina være forberedt.«

Artiklen advarer om den voksende fare for et »direkte militært sammenstød mellem USA og Rusland«, der »sandsynligvis vil sprede sig til hele planeten.«

Forfatteren, Han Xudong, en professor ved PLA (Folkets Befrielseshær) Nationale Forsvarsuniversitet, påpeger en potentiel, maritim konfrontation:

»Det nordlige Ishav, Stillehavet og Det indiske Ocean har været genstand for voldsom rivaliseren. Det er sandsynligt, at der kommer en tredje verdenskrig for at kæmpe om rettigheder over havene. I en æra, hvor en tredje verdenskrig kunne finde sted, er et vigtigt spørgsmål for det kinesiske militær, hvordan det skal udvikle sin magt til at bevare sine nationale interesser ... Kinas militære udvikling bør skifte fra at sikre landets rettigheder på land til at sikre dets rettigheder på havet ... Kinas oversøiske interesser har spredt sig til hele verden. I takt med, at USA har flyttet sin opmærksomhed til det asiatiske Stillehavsområde, med Kina som sit særlige mål, er Kinas oversøiske interesser i stigende grad blevet truet af USA. Uden storstilet, militær magt synes skringen af Kinas oversøiske interesser at være et tomt slogan.«

Foto: Han Xudong

USA: Pressemeddelelse: Helga Zepp-LaRouche optræder på CCTV-udsendelse i Kina, som mindes afslutningen af Anden Verdenskrig i Asien og sejren over fascismen

3. september 2014 – Onsdag optrådte Helga Zepp-LaRouche på CCTV's show i Kina med nyhedsanalyser i bedste sendetid, »Dialog – idéer tæller«, hvor hun deltog i et panel, som drøftede, hvorfor Kina havde besluttet at gøre 3. september til en national mindededag for sejren over fascismen i Asien. Helga optrådte live i studiet med Tao Wenshao, en ph.d.-forsker ved Kinesisk Akademi for Sociale Videnskaber (CASS). Yoichi Shimatsu, tidligere redaktør for Japan Times Weekly, deltog over satellit.

Som svar på et spørgsmål om den japanske regerings krigeriske politik over for Kina, kom Helga med den overordnede pointe, at præsident Obama har lanceret en »Asia Pivot«-doktrin, omdrejningspunkt Asien, som er centreret omkring en ny militærdoktrin ved navn Air Sea Battle – krig i luften og på vandet – som er kilde til ustabilitet i området.

Hun citerede Obamas meddelelse i april 2014 om, at USA skiftede over fra en politik, der var neutral i spørgsmål om territoriale stridigheder mellem Japan og Kina, og til en politik, som støtter op om Japans territoriale krav.

Forespurgt om, hvordan de kinesisk-japanske relationer kunne forbedres, behandlede Helga spørgsmålet ud fra standpunktet om Tyskland, som havde begået forfærdelige forbrydelser under Anden Verdenskrig, men som fuldt ud bekendte disse

forbrydelser og nu fremstår som en nation, man har tillid til. Hun nævnte Japans fortsatte mørklægning af Nanking-massakren og krævede skabelsen af en kommission, der skal forestå en ærlig og uafhængig, historisk undersøgelse, som det første skridt til at etablere tillid. Hun citerede general Douglas MacArthurs rolle i udformningen af den japanske fredsforfatning efter krigen, og hun bemærkede premierminister Abes genfortolkning af dette dokument med støtte fra Obama. Hun erklærede skarpt, at i en alder, hvor man har termonukleare våben, kan konflikter ikke løses gennem krig. Hun understregede, at dette ikke kun er et problem i Stillehavsområdet, men er et globalt problem, idet hun bemærkede, at NATO er i færd med at inddæmme Rusland, og at vi således befinder os på randen af en potentiel katastrofe.

I den 22 minutter lange udsendelses afsluttende diskussion blev Helga spurgt om 'Abenomics' og implikationerne af det just afsluttede Abe-topmøde i Tokyo med den indiske premierminister Modi. Helga fremførte, at der er en anden, primær dynamik i området, som er drivkraften i den økonomiske situation i det asiatiske Stillehavsområde og videre endnu. Hun nævnte Xi Jinpings Nye Silkevej, det nyligt indgåede russisk-kinesiske partnerskab, BRIKS-topmødet i Brasilien, og de efterfølgende møder mellem lederne af BRIKS og resten af de sydamerikanske landes statsoverhoveder, AIIB (Asiens Investerings-Infrastrukturbank) og NDB (Den Nye Udviklingsbank). Hun beskrev alle disse udviklinger som meget lovende og stillede dem i kontrast til Abenomics, som har trukket Japan dybere ind i London og Wall Street-finanssystemet, der har kurs mod et kæmpekrak. Hun nævnte USA's manglende evne til, i kølvandet på krisen i sept. 2008, at løse problemet med for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne og bemærkede, at disse i dag er 40 % større, end de var forud for 2008-nedsmeltningen. Hun sagde, at London og Wall Street-systemet har kurs mod en nedsmeltning, og at Japan er for tæt sammenknyttet med det til, at det kan undgå ødelæggelsen. Hun satte dette i kontrast til systemet med projektfinansiering,

som er ved at fremkomme som et alternativ, der vedtages af mange nationer.

Begge de to, andre gæster var enige i nogle af Helgas kritikpunkter af Abes og Obamas politik, især kritikken af den højre-militaristiske drejning, der har fundet sted i Japan, siden Abe er kommet til magten; men de var mere tilbøjelige til at håbe, at der ville ske en nedtrapning af spændingerne.

»Dialog – idéer tæller« når ud til et stort publikum i Kina og har på verdensplan en abonnementskreds, der tæller 80 millioner.

Fra LaRouche-bevægelsen 17. september 2014: Tiden er inde til at fjerne Obama fra embedet

Så længe, Obama forbliver i embedet, er USA låst fast i et dødt imperiesystem, som kun har en mulighed tilbage: at fremprovokere en verdenskrig. Med en Obama, som er sikkert fjernet fra embedet, enten gennem en rigsretssag eller en tvungen tilbagetræden, kan USA reorganisere sig omkring et nyt præsidentskab – med Bill Clinton som en ledende skikkelse – og gå sammen med Kina, Rusland og Indien, og andre allierede nationer, for at smede et globalt system, med John Quincy Adams' fællesskab bygget på principper blandt fuldstændig suveræne nationalstater som forbillede.

Faren for krig, som nu kommer fra det desperate Britiske Imperiums kræfter, er blevet fuldt ud erkendt både i Kina og Rusland. The Global Times, en førende kinesisk statsavis, publicerede en kronik med den ildevarslenende titel, »Muligheden af en Tredje Verdenskrig eksisterer; Kina må være forberedt.«

Kinas præsident Xi Jinping er på rundrejse til den Maritime Silkevej på vej til Indien, hvor han vil ankomme onsdag til tre dages afgørende møder med premierminister Modi. Idet han indfangede, i hvilken størrelsesorden, det kinesisk-indiske partnerskab befinder sig, talte Modi til en gruppe kinesiske journalister i New Delhi tirsdag og udsendte dernæst en kommentar via twitter: »Hvis jeg skal beskrive det potentiale, som ligger i de indisk-kinesiske bånd, ville jeg sige INCH (Indien & Kina) henimod MILES (Millennium for Exceptionel Synergi)!

»Aritmetikken og kemien i vore relationer overbeviser mig om, at sammen kan vi skrive historie.« Han sagde til kinesiske reportere: »Når Indien og Kina styrker deres relationer, kommer næsten 35 % af verdens befolkning tættere sammen, og deres liv gennemgår kvalitative forandringer. Regnestykket er, at når Indien og Kina vinder, så vinder en betydelig procent af verdens befolkning. Vores forbindelse går ud over almindelig regning.«

Mens Modi forberedte sig til at være vært for Xi Jinping, var Indiens præsident, Pranab Mukherjee, i Vietnam, hvor han lovpriste den nye, indiske premierminister for at skabe en favorabel atmosfære for Indien i hele verden.

For eksempel bemærkede Lyndon LaRouche i tirsdags, at man ikke kan overvurdere betydningen af disse udviklinger, som er i gang mellem Indien, Kina, Rusland og de andre BRIKS-lande i verden, som allierer sig med det nye system. Det er ud fra

dette synspunkt, at det burde være mest åbenlyst, hvorfor præsident Obama må fjernes fra embedet omgående.

Så længe, Obama forbliver i embedet, er USA låst fast i et dødt imperiesystem, som kun har en mulighed tilbage: at fremprovokere en verdenskrig. Med en Obama, som er sikkert fjernet fra embedet, enten gennem en rigsretssag eller en tvungen tilbagetræden, kan USA reorganisere sig omkring et nyt præsidentskab – med Bill Clinton som en ledende skikkelse – og gå sammen med Kina, Rusland og Indien, og andre allierede nationer, for at smede et globalt system, med John Quincy Adams' fællesskab bygget på principper blandt fuldstændig suveræne nationalstater som forbillede.

Faren for krig, som nu kommer fra det desperate Britiske Imperiums kræfter, er blevet fuldt ud erkendt både i Kina og Rusland. The Global Times, en førende kinesisk statsavis, publicerede en kronik med den ildevarslende titel, »Muligheden af en Tredje Verdenskrig eksisterer; Kina må være forberedt.«

I den samme tone kom formanden for den russiske Statsduma med bemærkninger ved åbningen af efterårets parlamentssamling, hvor han advarede om, at NATO's bevæbning af den ukrainske regering er et klart tegn på en bevægelse henimod krig.

I mellemtiden var NATO-øverstkommanderende general Breedlove i Washington i denne uge, hvor han optrappede truslerne mod Rusland og anklagede Moskva for at føre »hybridkrig« i hvert eneste land, der har en russisk minoritet, og han krævede, at NATO vedtog nye artikel 5-(kollektiv sikkerheds-)forholdsregler for direkte at imødegå Rusland. NATO fortsætter med en række provokerende manøvrer langs med de russiske grænser, inklusive i det vestlige Ukraine og i Letland, alt imens amerikanske hærenheder er begyndt at ankomme til Estland.

Hele denne desperation, bluff og krigsbuldren vil øjeblikkeligt blive fjernet med afsættelsen af Obama. I det

mindste nogle amerikanske senatorer, var dybt skeptiske mht. Obamas såkaldte krigsplan imod Islamisk Stat. De anføres af senator Manchin fra Vest Virginia, som stolt sagde til CNN, at han ville stemme »nej« til finansieringen af træning og bevæbning af de syriske oprørere – i Saudi Arabien. Der er et seriøst momentum for at frigive de 28 sider (af den særlige Kongresundersøgelse af 11. september-angrebene, som præsidenten har hemmeligstemplet, -red.). Alt dette må indstilles efter den ene ting, som betyder noget:

Få Obama smidt ud af embedet nu!

**Fra LaRouche-bevægelsen 16.
september 2014:
Forsøg ikke at kontrollere en
ukontrollerbar krig. Obama
for en rigsret nu. Skab en
løsning for USA**

Under den udvikling, der er foregået, siden topmødet mellem BRIKS og dennes allierede nationer fandt sted i Fortaleza i midten af juli måned, har den nye politik med fred gennem

udvikling for alle nationer ændret potentialet for hele den internationale situation.

Kinas nye Silkevejspolitik, som er et centralt punkt i hele denne ændring, udgør en

»konfuciansk idé om opbygning af fremtiden og opbygning af en harmonisk verdensorden«,

som Helga Zepp-LaRouche sagde ved hjemkomsten fra et langt og banebrydende besøg i Kina.

»Dette er et dynamisk koncept, som ikke er på samme plan, og derfor ser de ikke sig selv som værende i konkurrence [med andre nationer], fordi den Nye Silkevej er et fuldstændig åbent koncept: Alle er velkommen til at deltage.«

USA må tilslutte sig denne bestræbelse og dens nye, internationale udviklingsbanker, for at redde sig selv fra det transatlantiske finanssystem og de transatlantiske økonomiers kollaps og ruin.

Men

»idioterne på Wall Street ønsker ikke, at vi skal gøre det«,

sagde Lyndon LaRouche under diskussionerne i National Policy Committee i dag.

»Idioterne vil slå os alle ihjel, hvis de får chancen.«

Den krig, som Barack Obama og hans britiske imperieherrer nu er i færd med at sprede, har en potentiel, term nuklear karakter, som LaRouche atter understregede, og denne form for storbrand, som genereres fra en del af planeten, kan ikke forhindres i at nå andre dele.

Med hensyn til Obamas specifikke og vanvittige krigsmission

sagde LaRouche, at det absolut er tilfældet, at Obamas nye krig faktisk er endnu en krig for regimeskift imod Syrien, med det formål at vælte og dræbe landets præsident.

Det britiske Underhus' undersøgelsesafdeling har udstedt en rapport mandag morgen, som er publiceret i en artikel i London Telegraph, og som siger, at bombing af Syrien nu, sådan, som Cameron og Obama kræver, ville være ulovligt og en overtrædelse af international lov.

Den kendsgerning, at denne institution gjorde dette netop nu, sagde LaRouche, betyder, at Obama står for at bombe Syrien. Og en masse kongresmedlemmer er villige til at sidde og se på.

Men når Golem[1] Obama først lancerer det, så er det ukontrollabelt – ukontrollabelt for Kongressen, for de britiske imperialister, eller for de saudiske anstiftere, som kunne ødelægge sig selv; det er ukontrollabelt for os. Det kunne betyde massedød, inklusive for USA.

Ude af kontrol, sagde LaRouche, er ude af kontrol. Obama er allerede gået vidt, alt for vidt. Hans næste skridt kunne blive afslutningen af civilisationen. Stands ham, få ham fjernet fra embedet, eller resultatet bliver ukontrollabelt. Man kan ikke indtage en forsvarsposition imod en sådan trussel. Man må standse det.

VI MÅ STANDSE DET. Smid Obama ud. Få sandheden om 11. september og terrorisme frem.

Og LaRouche bemærkede igen, at tidligere præsident Bill Clinton forstår den rolle, han må spille i at få lukket Obama ned og erstatte ham; og at det også er hans ansvar at gøre det. LaRouches bevægelse kender sit ansvar for at gøre dette, og må udføre det nu.

»Det, vi har brug for i USA netop nu, er en passion, der kan drive USA's folk til at skabe løsningen. Det er disse ting, som vil afgøre, om USA fortsat vil eksistere eller ej.«

[1] En Golem er en mytisk skikkelse, der ofte ses som en menneskelignende statue, der er givet liv og bevægelighed. Golem-myten menes at have jødisk oprindelse.

Fra LaRouche-bevægelsen 15. september 2014: Intet mindre end en rigsretssag kan redde USA

Præsident Obamas hårdnakkede hævde af, at han kan føre USA ind i endnu en krig i Sydvestasien, som han ikke kan vinde – uden at gå til Kongressen for at få formel godkendelse gennem en ny Bemyndigelse til Anvendelse af Militærmagt (AUMF) – har givet bagslag i Kongressen. Men ingen bør leve i den illusion, at dette bagslag skulle være nok. Denne præsident har allerede begået en stribe forbrydelser, som berrittiger til en rigsretssag, og han må omgående fjernes fra embedet gennem de korrekte, forfatningsmæssige midler. Intet mindre end dette vil virke.

Der er allerede nogle aktivister i det demokratiske parti, som siger, at selve partiet ikke kan overleve valgene til november, og at demokraterne må indlede rigsretsprocedurer i Repræsentanternes Hus imod Obama inden november. Det var sluttelig republikanere, som tvang Richard Nixon til at træde tilbage, da det blev tydeligt, at han repræsenterede en

trussel mod Republikken. Uanset hvilke forbrydelser, Nixon begik eller skulle til at begå, så overgår Obamas forbrydelser langt nogle af Nixons handlinger. Den korrumperte aftale mellem demokratiske og republikanske ledere tilbage i midten af 2000-tallet, hvor de tog en rigsretssag »af bordet«, må nu annulleres.

Kendsgerningen er, at præsident Obama må fjernes fra embedet, hvis landet skal kunne overleve på en nogenlunde rimelig måde frem til årets slutning. Alt imens der ikke er nogen sikker dato for, hvornår bunden falder ud af London-Wall Street-bankerne, så vil eksplosionen af finansboblen med sikkerhed ske meget snart. I løbet af weekenden begyndte der at dukke rapporter op om, at en ny sub-prime-låneboble er ved at bygges op på ejendomsmarkedet, alt imens en bølge af nye tvangsauktioner har ramt det nordøstlige USA og andre dele af landet. Dodd/Frank-loven og Volcker-reglen har intet gjort for at dæmme op for, at for-store-til-at-gå-ned-bankerne voksede sig 40 % større og blev endnu mere sårbare over for den næsten 2 milliard dollars store derivatboble. Situationen i Europa er endnu mere fremskreden. I næste måned vil Den europæiske Centralbank annoncere resultaterne af sine egne stresstests på de store, europæiske banker, og det er generelt anerkendt, at de alle er håbløst bankerot. Næste torsdags folkeafstemning om skotsk uafhængighed fra Det forenede Kongerige kunne i sig selv fungere som udløser for en London bankpanik, som omgående ville give genlyd i hele det transatlantiske område.

Verden er fundamentalt forandret siden BRIKS-topmødet den 15.-16. juli, hvor nationer, som repræsenterer halvdelen af verdens befolkning og velstand, såede frøene til en nyt, retfærdigt verdenssystem. BRIKS-nationerne har vedtaget Det amerikanske System, og USA må genoplive sine egne forfatningsmæssige principper og tilslutte sig disse bestræbelser, snarere end at alliere sig med Det britiske Imperium om at standse virkeliggørelsen af en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden – selv for en pris af en termonuklear

udslettelseskrig.

I denne uge vil den kinesiske præsident Xi Jinping foretage et tredages besøg til Indien for at mødes med Indiens nye premierminister Narendra Modi. Forud for topmødet har Kina og Sydkorea indgået aftale om at sælge atomkraftværker til Indien og bygge højhastighedsjernbaner i Sydasiens som en del af den Nye Silkevej og den Maritime Silkevej.

De eneste våben, som briterne kan bruge imod denne historiske march, er krig. Som det nylige NATO-topmøde demonstrerede, så gør briterne fremstød for konfrontation med Rusland, med Obamaregeringen på slæb. Obamas egen tale onsdag aften annoncerede planer for en generation lang krig i Sydvestasien – som ingen tror på kan vindes med den tilgang, som Obama har valgt. Man kan ikke opnå det legitime mål at besejre den Islamiske Stats kræfter fra en mørk tidsalder, uden fuldt samarbejde med Rusland, Kina, Iran og Syrien. Under pres fra den amerikanske regering forventes det, at Iran vil blive ekskluderet fra mandagens møde i Paris, hvor man skal planlægge en koordineret strategi imod Islamisk Stat.

Man kan ikke vinde kampen ved at være afhængig af Saudi Arabien, som fortsat udgør hovedkilden til finansiering af netop de IS-styrker, som er målet i den nye krig. Tidligere senator Bob Graham angreb i et længere interview til Sunday Independent præsident Obama for at fortsætte Bush-mørklægningen af den saudiske hånd bag 11. september-angrebet, og bemærkede, at saudierne fortsat er de største støtter af Islamisk Stat og vil fortsætte med at spille på begge sider, så længe Obama skjuler den beskidte sandhed om 11. september.

Nærmere det hjemlige, kan man, som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget, ikke redde den sydvestlige del af USA, som er ødelagt af tørke, med mindre USA allierer sig med Kina om et videnskabsdrevet program, som udgør hjørnesteinen i hele BRIKS-revolutionen. Så længe Obama forbliver i embedet, vil USA være dømt til undergang.

Republikkens grundlæggere etablerede en Forfatningsmæssig Republik, der var baseret på et system med magtadskillelse for at forhindre tyranni. Men samtidig skabte de et stærkt præsidentielt system, og så længe præsidentskabet befinder sig i hænderne på britiske lakajer som præsident Obama, Susan Rice og Valerie Jarrett, er USA dømt til undergang.

Betingelserne er modne til at etablere et levedygtigt præsidentskab, med tidligere præsident Bill Clinton i en central rolle i dets organisering. Et korrekt, amerikansk præsidentskab ville omgående presse Kongressen til at genindføre Glass-Steagall, ville virkeligt fuldstændig omdefinere relationerne med Rusland og Kina til at takle de virkelige problemer, som konfronterer menneskeheden. Balancepunktet for alle disse spørgsmål om liv eller død er spørgsmålet om Obamas omgående fjernelse fra embedet. Det er denne udfordring, som konfronterer det amerikanske folk i dag. Der kan ikke være tale om at nedtone eller forsøge at undvige dette spørgsmål, hvis USA og verden skal overleve. Den kendsgerning, at Obama er helt ude i tovene, er åbenlys for enhver. Som LaRouche gentagne gange har sagt i den seneste tid, så er Obama svagere, end han nogensinde før har været, og øjeblikket er opportunt til at gennemtvinge hans tilbagetræden nu – før bunden går ud af hele det bankerotte system, eller briterne og Obama fremprovokerer en tredje verdenskrig, en udslettelseskrig.

Processen med at indføre Indien som fuldt medlem af Shanghai Cooperation Organization er begyndt

12. september 2014 – Shanghai Cooperation Organization (SCO) satte i dag bolden i bevægelse for at gøre Indien til medlem af sikkerhedsblokken, der vil give verdens største demokrati større indflydelse på spørgsmål som bekæmpelse af terrorisme, og deltagelse i større olie- og gasprojekter i Centralasien. Kremls talsperson Yuri Ushakov har d.12. september indikeret, at Indien og Pakistan kan blive bevilget fuldgyldigt medlemskab på det næste SCO-topmøde. Det næste SCO-topmøde vil blive afholdt i den russiske by Ufa d. 9.-10. juli 2015, sammen med det 7. BRIKS-topmøde, under hvilket Rusland vil have formandsskabet for både SCO og BRIKS-gruppens nationer. Ufa er hovedstaden i republikken Basjkortostan, og det industrielle, økonomiske, videnskabelige og kulturelle centrum i den russiske republik.

Under det udvidede møde mellem SCO-lederne sagde den russiske præsident Putin, at han håber at

»Idet vi overtager formandsskabet, forventer vi, at processen med udvidelsen af SCO vil få en reel udformning i det kommende år. Vi vil bidrage til det på enhver måde.«

Rusland planlægger at afholde omkring 100 begivenheder på forskellige niveauer under sit formandskab, og »topmødet for lederne af SCO-deltagerlandene i Ufa d. 9.-10. juli 2015 vil blive en af nøglebegivenhederne«, sagde han.

»Prioriteterne under vores formandskab inkluderer en forstærkning af organisationens rolle som en effektiv mekanisme for regional sikkerhed, idet der lanceres større

multilaterale og humanitære bånd, og udvikles fælles tilgange til påtrængende og globale spørgsmål.«

Rusland og Syrien advarer om, at amerikanske luftangreb i Syrien uden bemyndigelse fra FN er i strid med international lov

12. september 2014 – Regeringseksperter fra Rusland og Syrien har udsendt en erklæring, efter at den amerikanske præsident Obama holdt sin krigstale 10. september, hvori de advarer om, at amerikanske luftangreb på syrisk territorium uden bemyndigelse fra en FN-resolution vil være en overtrædelse af international lov.

Talsmand for det russiske Udenrigsministerium Alexander Lukashevich sagde d. 11. september, at ISIS er den samme enhed i Irak som i Syrien, og at »det er nødvendigt at bekæmpe denne ondskab i overensstemmelse med FN Sikkerhedsråds resolutioner, idet Syriens og Iraks suverænitet og territoriale integritet respekteres«, rapporterede det russiske nyhedsbureau *ITAR-TASS*.

Lukashevich udtalte yderligere, »Den amerikanske præsident har talt direkte om muligheden for, at de amerikanske væbnede

styrker angriber den Islamiske Stat i Irak og Levanten (ISIL) 's stillinger i Syrien, uden samtykke fra den legitime regering. Dette skridt vil, uden en beslutning i FN's sikkerhedsråd, være at betragte som en aggressiv handling, en grov overtrædelse af international lov«, rapporterede det iranske *Fars Nyheds Bureau (FNA)*.

Den syriske regering advarer også om, at international lov må respekteres, idet den gentager sit ønske om, og villighed til, at bekæmpe terrorisme, som den har gjort det flere gange tidligere i år ved to møder i Geneve.

Det *Syriske Arabiske Nyhedsbureau (SANA)* citerede præsidentens politiske rådgiver og medierådgiver Dr. Bouthaina Shaaban for at sige, at »Rusland og Kina siger, at ethvert angreb på Syrien uden forudgående koordination med dem og den syriske regering vil være en aggressionshandling«, og at USA ikke skal gå i aktion »uden at tage disse landes reaktioner, inklusive Syrien, Iran, Kina og Rusland, med i betragtning.« Idet hun udtalte sig til den Beirut-baserede Tv-kanal *Al Mayadeen*, kritiserede hun Obamas erklæring om, at han ville »jage og nedlægge terrorister, hvor de end opholder sig.«

Fars Nyhedsbureauet citerer også Syriens minister for nationale forsoningsspørgsmål Ali Haidar for at fortælle reportere, at »enhver aktion af denne type uden samtykke fra den syriske regering er en aggressionshandling mod Syrien. Der må være samarbejde og koordination med Syrien, og der må foreligge en syrisk godkendelse af enhver aktion, hvad enten den er militær, eller ej.«

En talskvinde for Irans Udenrigsministerium blev citeret af *The London Guardian* og *Fox News* for at betvivle »seriøsiteten« af koalitionen imod ISIL, eftersom nogle af de lande, der har forpligtet sig til at bekæmpe ISIL, i realiteten har støttet terroristerne.

Fra LaRouche-bevægelsen 5. september 2014: Fri os fra de desperate, tvetydige briter, før det er for sent

5. september 2014 – Hvis NATO-topmødet i Wales viser noget, så er det, at Det britiske Imperium er fuldstændig desperat for at forsøge at hævde sin magt, og det er i færd med at føre sine spytstikkere, hvoraf den mest fremtrædende er Barack Obama, ned ad vejen til ødelæggelse. Den første dags NATO-diskussioner karakteriseredes af bluff og bulder omkring vanvittige, politiske forslag, som den britiske regering har lagt på bordet – og som sandsynligvis ikke fører nogen steder hen.

Hvad er disse forslag? Et forslag er mobiliseringen af to hurtige indsatsstyrker, den ene, som NATO kan bruge til såkaldt fælles forsvar, og den anden styret af briterne med tilslutning fra Danmark, Letland, Estland, Litauen, Norge og Holland, og som er til brug for intervention i Østeuropa. De tegner sig for, hvad der svarer til musen, der angriber elefanten – men de kan tjene som provokerende instrumenter imod russerne, med uforudsigelige resultater.

Det andet forslag er en politik, som Underhusets Forsvarskomite har fremlagt i en rapport, som blev udgivet i slutningen af juli måned. Denne rapport, som er udtrykkeligt baseret på den idé, at Rusland er fjenden, kræver blandt andet en sænkelse af tærsklen for påkaldelse af Artikel 5, den artikel, som kræver fælles forsvar. Denne sænkelse af tærsklen omfatter, at NATO skaber en doktrin for alliancen, som går ud på at respondere på »flertydig krigsførelse« – hvilket inkluderer, at Rusland vifter rundt med »ikke-militære våben«, inklusive informationskrig!

Et tredje forslag er mobiliseringen for en militær intervention i Sydvestasien, angiveligt imod ISIS, men baseret på Camerons (og Obamas) udtrykkelige insisteren på, at Assad er fjenden – dvs. en insisteren, som gør Cameron til en allieret med ISIS.

Der er ingen, der skal ligge under for den illusion, at disse planer vil skride frem som præsenteret. De europæiske nationer og USA er bankerot og kan ikke stille de milliarder, som de kræver til finansiering af disse ønskedrømme. Den ukrainske regering, som de tilsyneladende støtter, er selv blevet trængt op i en krog af anti-Kiev-styrker i den sydøstlige del, og er blevet tvunget til forhandlingsbordet. Magtbalancen er til fordel for dem, som er modstandere af dette vanvid – men det er ingen garanti for, at krudttønden ikke eksploderer.

Faktisk burde meddelelsen fra chefen for Den europæiske Centralbank Mario Draghi om hans nye politik med kvantitative lempelser og sænkede rentesatser med al ønskelig tydelighed demonstrere, at det transatlantiske system synger på sidste vers. Draghi forpligtede ECB til en politik, som allerede har ført til negative rentesatser over hele Europa og således også til spekulationsboblens nye højder, som meget rammende kunne sammenlignes med tulipanboblen i det 17. århundrede, hvor buddet på et enkelt løg lød på 2.900 dollars (selv om der aldrig var nogen, der så, eller plantede, et løg).

Og alt imens de transatlantiske myndigheder ikke vil erkende det, så bliver de også erklæret bankerot af den igangværende, morderiske Ebola-epidemi i Afrika, som er godt på vej til at blive til en global pandemi, med mindre man fjerner Det britiske Imperiums politik, som både har skabt den og forhindret, at man mobiliserede imod den.

Takket være det arbejde, som LaRouche-bevægelsen har udført, samt fremtrædende individer særligt i Kina, Rusland og Indien, så er der imidlertid et alternativ til katastrofen med krig og sygdom. Flertallet af menneskeheden skynder sig at slutte sig til BRIKS-processen med at lancere byggeprojekter, der for længst skulle have været iværksat, såsom Egyptens Nye Suezkanal, og med at samarbejde omkring avancerede projekter i rummet og anden højteknologisk forskning. Den afgørende komponent, som de mangler, er præcis den komponent, som gør det vanvittige, britiske fremstød så farligt – USA.

Vi må gå foran i kampen for at tage USA tilbage, befri det fra Obama og Boehner – Det britiske Imperiums håndhævere. Vi ved, at det kan gøres. Vore medborgere ønsker, ligesom Kina, Rusland, Indien, Argentina og milliarder af andre, fremskridt for dem selv og deres børn. Vi kan vise dem, hvordan det opnås, og hvordan de kan tilslutte sig en bevægelse, som allerede fører vej.

Ligesom BRIKS er ved at dumpe Det britiske Imperium, således må USA gøre det samme. Begynd med at dumpe Boehner og Obama.

Fra LaRouche-bevægelsen 12. september 2014: Tiden er kommet til at fjerne Obama og de øvrige moralsk degenererede fra magten

Lyndon LaRouche gav et interview torsdag eftermiddag til det russiske nyhedsagentur RIA Novosti/Voice of Russia, som går i luften lørdag, hvor han kom med et opråb om at fjerne alle de »moralisk degenererede« fra magten i Washington – med præsident Obama som den første. Interviewet fandt sted med præsident Obamas tale til nationen onsdag aften som baggrund, hvor han endnu engang frækt demonstrerede den kendsgerning, at han har til hensigt at gå uden om Kongressen for at begynde endnu en krig med Irak og Syrien.

Alt imens Lyndon LaRouche støtter general Martin Dempseys krav om en kampagne med maksimal indsats for at udslette den Islamiske Stats svøbe og andre britisk og saudisk støttede jihadister, så har den plan, som præsident Obama forklarede onsdag aften, ingen forbindelse med de forslag, som generalstabscheferne og andre rådgivere har forelagt for ham. Præsidenten nægter at gå til Kongressen for at få den lovformelige bemyndigelse under artikel 1, sektion 8 i Den amerikanske Forfatning og i Resolutionen om Bemyndigelse til at føre Krig – præcis lige som han nægtede at gå til Kongressen før krigen for regimeskift i Libyen i 2011. Dette er helt klart forbrydelser, der berettiger til en rigsretssag. Som LaRouche sagde til RIA Novosti/Voice of Russia, burde Obama være blevet smidt ud af embedet for længe siden. Vi har nu nået et punkt, hvor hans omgående afsættelse er af afgørende betydning for USA's overlevelse.

Det var en særlig foragtelig handling fra præsidentens side at levere denne krigssmøre aftenen før 13-års dagen for 11. september-angrebene i 2001 på World Trade Center og Pentagon. Mens amerikanerne mindedes ofrene for angrebene den 11. september, var Obama i færd med at sende udenrigsminister John Kerry til Saudi Arabien – for at træffe foranstaltninger til, at saudierne kan være vært for træningslejre til de såkaldte »sikkerhedskontrollerede« syriske oprørere, som både skal besejre IS og vælte Assad-regeringen i Damaskus. At overdrage et sådant ansvar til saudierne udgør en forræderisk handling fra en præsident, som gentagne gange har løjet over for familierne til ofrene for 11. september og fortsat skjuler saudiernes rolle i de oprindelige angreb den 11. september ved at nægte at frigive de 28 sider fra den originale Fælles Kongresundersøgelse.

Til trods for Formand for Repræsentanternes Hus John Boehners anstrengelser for at støtte og beskytte Obama i sin seneste forbrydelse, som berettiger til en rigsretssag, så havde Lyndon LaRouche absolut ret, da han sagde til den russiske interviewer den 11. september, at Obama er på vej til at gå ned. Torsdag var Boehner formand for et eksplosivt møde i Husets Republikanske Parlamentariske Gruppe, hvor flere medlemmer nægtede at godkende Obamas krav om yderligere 1 mia. dollars til at træne og bevæbne de syriske oprørere til at bekæmpe IS, som en del af en verserende, fortsat resolution. Huset udsatte det til næste uge, da det blev klart, at der ikke er tilstrækkelig støtte til Obama og til en fortsat resolution om fortsat at finansiere regeringen til og med december.

Obamas beslutning om atter engang at føre landet ud i krig uden Kongressens formelle godkendelse må vise sig at blive hans fald. En upartisk gruppe af medlemmer af Repræsentanternes Hus og senatorer er kommet frem og har kritiseret Obama hårdt for at nægte at søge om Kongressens bemyndigelse. Intet er sikkert i denne situation – bortset

fra, at Obama må væk.

Obamas afvisning af at arbejde sammen med syrerne for at besejre IS garanterer, at der kun er to muligheder, hvis Obamas plan sættes i værk: Enten vil operationen mislykkes ynkeligt, fordi den er afhængig af svage og/eller forræderiske styrker, som faktisk er allierede med IS – inklusive saudierne, tyrkerne og briterne; eller også vil amerikanske tropper – hundrede tusinder af dem – snart igen befinde sig på jorden i Irak og også i Syrien. Højtplacerede amerikanske militærfolk har gjort det klart, at det amerikanske militær er på sammenbruddets rand efter mere end et årti med to krige, og at endnu en langvarig krig i Mellemøsten fuldstændig vil ødelægge de væbnede styrker.

Det er, hvad USA er blevet drevet ud i efter otte år med Bush-Cheney og yderligere fem år med Obama. Enten udvikler det amerikanske folk og Kongressen tilstrækkelig ryggrad til at dumpe denne præsident, eller også går nationen ned med flaget. Så enkelt er det.

I sit interview med de russiske medier gjorde LaRouche det også klart, at det er presserende nødvendigt med et nyt præsidentskab, som trækker på de kvalificerede talenter, som kan samles sammen. Han understregede, at tidligere præsident Bill Clinton er den centrale figur – den eneste figur, som kan organisere et nyt og effektivt præsidentskab.

I stedet for at promovere meningsløse krige, som blot leverer brændstof til morderiske jihadister som den Islamiske Stat, og som sluttelig kan trække hele planeten ind i en termonuklear udslettelseskrig, ville et mentalt sundt USA alliere sig med BRIKS-landene under anførsel af Kina og Rusland, og lancere et globalt program med investeringskapital-intensiv, virkelig vækst. I stedet promoverer Obama, sammen med det britiske premiere-fjols David Cameron, at Europa skal gennemtvunge flere sanktioner mod Rusland, på trods af den ukrainske våbenstilstand. Disse sanktioner vil fremskynde

disintegrationen af den europæiske økonomi og yderligere nødsage Rusland til at søge alliancer, de har tillid til, i Asien og med BRIKS-nationerne og deres voksende netværk af allierede. Shanghai Cooperation Organization (SCO) skal mødes i dag, og man er ved at færdiggøre planerne for en tredje, ny udviklingsbank, SCO-banken, som skal finansiere store udviklingsprojekter i Central- og Nordasien.

Obama må stilles for en rigsret nu, hvilket baner vejen for et nyt, amerikansk præsidentskab, som formes af den sidste, fungerende, amerikanske præsident – Bill Clinton. Der er intet alternativ i dette sandhedens øjeblik.

Regeringsembetsmænd i Moskva afslører anti-russisk trick, der siger, Putin ønsker at indtage Kiev, baseret på læk af telefonsamtale mellem Barroso og Putin

2. september 2014 – Regeringsembetsmænd i Moskva afslørede i dag en bluff om et trick i en beskidt operation, som fandt sted på EU-topmødet den 30. august, og siden, da en sætning fra en privat telefonsamtale den 29. august mellem den afgående præsident for EU-kommissionen, Jose Manuel Barroso,

og den russiske præsident Vladimir Putin blev lækket, da samtalen fandt sted, og som hævdede, at Putin sagde til Barroso, »Hvis jeg vil, tager jeg Kiev på to uger.« Den italienske avis *La Repubblica* havde en historie om, at Barroso afslørede dette ved et privat møde for statsoverhoveder. En bølge af vilde fordømmelser af Putin og Rusland fulgte fra diverse europæiske personer.

I dag fordømte ledere i Moskva det brud på diplomatiet, som bestod i en sådan selektiv læk og sagde, at Rusland var rede til at frigive hele indholdet af telefonsamtalen, med mindre Barroso inden for 48 timer træder offentligt frem for at forsvare, hvorfor denne afsløring ikke bør ske.

Dette afslører det bluff, som ligger i hændelsen, men også i den fortsatte række af konstruerede hændelser, såsom den kendsgerning, at Storbritannien, USA og Holland ikke frigiver nogen informationer overhovedet om det nedstyrkede malajiske fly, alt imens de giver Rusland skylden for at have gjort det. Det amerikanske Udenrigsministerium citerer kun de sociale medier – twitter og Facebook – for uskarpe billeder og ikke-bekræftede rapporter om bombningen af flyet.

Den russiske ambassadør til EU Vladimir Chizhov meddelte officielt i dag, at hele Barroso-Putin telefonsamtalen vil blive offentliggjort, medmindre Barroso indgiver en seriøs indsigelse inden for to dage, iflg. *InterFax*.

Yuri Ushakov, udenrigspolitisk rådgiver til Kreml, sagde i dag, at Putins bemærkninger var blevet taget ud af sammenhæng for at antyde, at Putin fortalte Barroso, at Rusland ønsker at invadere Ukraine.

»Dette er ukorrekt og er helt uden for alle normale rammer for diplomatisk praksis, hvis han havde sagt det. Det er simpelthen ikke passende for en seriøs politisk figur«, iflg. *InterFax*.

En hel opstilling af svar på den konstruerede trussel fra Putin blev præsenteret af Londons *The Guardian* i dag: »Dalia

Grybauskaitė, den litauiske præsident, erklærede, at Rusland var 'i krig med Europa'. Den tyske kansler Angela Merkel, hovedforhandleren med Putin, sagdes at være rasende på den russiske leder og advarede om, at han var 'irrationel og uforudseelig', ... osv. David Cameron udstedte krav om, at der skulle dannes en ny militæralliance imod Rusland. »Vi risikerer at gentage fejlene fra München 1936. Vi kan ikke vide, hvad der næst vil ske«, rapporteres han at have sagt ved EU-mødet, iflg. *The Guardian*.

*Foto:
Jose
Manuel
Barroso*